

staltninger mod Idenborrer, hvorefter ligeledes Sognekommunen bærer en Fjerdedel af Udgifterne ved Indsamlingen. I Mæret 1891 udgjorde disse Udgifter i 6 forskellige Kommuner i en Amtsraadsreds henholdsvis: 1,416 Kr., 1,748 Kr., 3,782 Kr., 3,179 Kr., 3,269 Kr. og 2,219 Kr. — Men foruden de saaledes nævnte Love vil den voksende Bebyggelse og Befolkning naturligen forøge Sognekommunernes Udgifter, og vil Forsøgelsen særlig falde paa Poster som Skolevæsen og Bevæsen.

Det maa efter det foransførte erkendes, at der foreligger Trang til at skabe Lettelser for Hartkornet, og denne Trang tilsigter det foreliggende Lovforslag at imødekomme, idet det udbvider Udskrivningen paa Landkommunernes Hartkorn til at omfatte de i Kommunerne værende Bygninger. Ved den nærmere Gennemførelse heraf indskrænker Lovforslaget sig ikke til at omfatte de bygningsafgiftspligtige Bygninger; saadant er begrundet mindre hensigtsmæssigt, dels fordi Reglerne for Erlæggelsen af Bygningsafgiften ere temmelig komplicerede, dels fordi denne Afgift hviler paa Brugten af Bygningerne og ikke paa disse selv, og der saaledes hyppigt kan ske Forandringer med Hensyn til Afgiftspligten. — Lovforslaget medtager derimod alle Bygninger, uden Hensyn til den Brug, der gøres af dem, samt endvidere saadanne bygningslignende Anlæg, der bruges i industrielt Djemed. Bygningernes Skatteværdi, der bestemmes efter Forsikringsværdien eller, om fornødent ved en i Loven nærmere angiven Vurdering, omsættes til Hartkorn, idet et nærmere bestemt Beløb af Skatteværdien sættes lig med 1 Td. Hartkorn. Fra det ved Omsætningen udfundne Hartkornsbetrag trækkes Beløbet af det paa Ejendommen hvilende Ager- og Engs Hartkorn, herunder medregnet Skovstylden, halvt mod Ager- og Engs Hartkorn, og som Følge af dette Fradrag vil de egentlige Landbrugsbygninger, hvis Værdi staar i rimeligt Forhold til Jordtilliggendet, blive fri for den her foreslaaede Beskatning. Lovforslaget medfører ikke nogen ny Form for Beskatningen, men det skaber en bredere Basis for Hartkornbeskatningen ved at tilvejebringe en Forøgelse af det skattepligtige Hartkorn, hvilket selvfølgelig bevirker en Lettelse for det nuværende Hartkorn.

Til Lovforslagets enkelte Paragraffer skal knyttes følgende Bemærkninger:

Til § 1.

Det er kun Ligningen i Benge, der bliver at lægge paa det ny Skattegrundlag efter Lovforslaget, idet der efter Forholdets

Natur ikke kan blive Spørgsmaal om at paaligne det Naturalpræstationer til Kommunen.

Til § 2.

Lovforslaget tilsigter, at Bygningernes Skatteværdi saa vidt muligt kan blive bestemt ved deres Forsikringsværdi, og at der saaledes kun i indskrænket Omfang skal blive Brug for den i Forslagets § 3 omhandlede Vurdering til Ansættelse af en Bygnings Skatteværdi. De i denne Paragrafs 2det Stykke indeholdte Bestemmelser om, hvad der medregnes til Bygninger, ere derfor overensstemmende med de i Vedtægt for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger (Udgave 1891) § 6 givne Regler for, hvad der kan indtegnes til Forsikring i Foreningen.

Med Hensyn til Spørgsmaalet, om hvor vidt Maskindele blive at medregne til Bygningen, gør Lovforslaget en Sondring. Medens der saaledes f. Eks. ved almindelige Møller (Vind- og Vandmøller) ikke kan blive Spørgsmaal om at udsøndre Mølleværket fra den øvrige Bygning, stiller Forholdet sig anderledes ved Dampmøller, Fabrikker, Bryggerier, Brænderier og lignende Anlæg, idet de moderne Maskiner, der anvendes i de nævnte Etablissements, fremtræde ganske anderledes selvstændigt i Forhold til Bygningen, om de end kunne være i nægelsaft Forbindelse med denne; medtages saadanne Maskiner under Bygningen, vilde man i Virkeligheden være ført ind paa en Løsørebeskatning. Paragraffens 3dje Stykke bestemmer derfor ogsaa, at den sidstnævnte Gruppe af Maskiner o. lign. ikke medregnes til Bygningen. Det kan ogsaa her fremhæves, at § 8 i Vedtægt for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger kun hjemler, at Maskiner, Redskaber og Inventarier i Dampmøller, Fabrikker, Bryggerier og lignende Anlæg indtegnes efter Specifikation, naar deres væsentlige Bestanddele ere bragte i fast Forbindelse med Bygninger, der ere forsikrede i Foreningen.

Medens Lovforslaget ikke fritager samtlige Statens Bygninger for den foreslaaede Beskatning, hjemler nærværende Paragrafs sidste Stykke nogle fritagelser i saa Henseende. Naar Statens Straffeanstalter, Sindsjygeanstalter osv. foreslaas fritagne, støttes dette paa den Betragtning, at det vilde være mindre billigt for nogle enkelte Kommuner at skabe saa overordentlig værdifulde Skatteobjekter, som disse Anlæg vilde repræsentere, hvortil ogsaa kommer, at de Kommuner, i hvilke lige Anstalter findes, utvivlsomt drage Fordel af deres Tilstedeværelse.